

Kitab Daniel - Nomer Genep Puluh Genep

Muka Simfoni Kenabian: Waktu Panyegelan, Hujan Ahir, jeung Panggero Kaluar ti Babulon

Jeff Pippenger

2024-01-30

Bagian anu ku urang dipaluruh dina artikel saméméhna nyebutkeun yén, “curahan agung Roh Suci” dina Wahyu pasal dalapan welas, “moal datang nepi ka urang miboga hiji umat anu geus dipaparin pencerahan, anu ku pangalaman nyaho naon hartina jadi batur sapagawean jeung Allah.” Tapi jangjina nyaéta yén lamun “urang miboga pangbakti anu gembleng, satia sajiwa-raga ka palayanan Kristus, Allah bakal ngakuan kanyataan éta ku curahan Roh-Na anu taya ukuran.” Pangidéntifikasian “curahan agung” ngandung harti ayana curahan anu leuwih leutik (hiji ukuran).

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, malaikat anu perkasa tina Wahyu dalapan welas turun, tapi “bagian panggedéna tina garéja” harita, sarta nepi ka ayeuna kénéh, “teu jadi kuli babarengan jeung Allah.” Antara tanggal 11 Séptémber 2001 jeung mangsa nalika Allah nangtukeun kanyataan yén ahirna aya hiji golongan anu geus ngahontal kana “pangbakti lengkep, satia sagemblengna ka palayanan Kristus,” hujan panungtung téh “diukur,” pangadilan ka nu hirup lumangsung, sarta pangadilan dimimitian ku kulawarga Allah.

Wahyu pasal dalapan welas nuduhkeun dua sora, anu ku Sister White diterangkeun ka urang yén éta téh dua panggero ka garéja-garéja. Sora kadua (panggero) téh nyaéta panggero kaluar ti Babul anu kajadian dina mangsa hukum Minggu anu geura datang. Sora kahiji datang dina tanggal 11 Séptémber 2001. Curahan Roh Suci anu harita mimiti lumangsung téh “diukur,” sabab Kristus mimitina kedah nyucikeun umat anu ahirna baris dicurahan ku Anjeunna Roh Suci “tanpa ukuran”, nalika Anjeunna ngangkat maranéhna jadi panji dina waktu lini anu gedé. Golongan éta kedah dipaparin suci heula saméméh sora kadua tina Wahyu pasal dalapan welas ngagema, sabab maranéhna anu baris ngawartakeun éta pesen.

Dina kasieun munggaran dina usum semi taun 1844, urang Protestan jadi Protestan murtad, sarta anu satia, anu harita manggihan dirina aya dina mangsa ngadagoan, ngalambangkeun Bait Allah tina jalma-jalma anu baheulana lain umat Allah. Dina 11 Séptémber 2001, malaikat anu gagah dina Wahyu dalapan welas turun, sarta léngkah kahiji dina beberesih jeung ngadegkeun dewi Bait Allah ahir jaman mimiti lumangsung, sarta éta dimimitian ku pangujian Adventisme Laodikia. Dina 18 Juli 2020, léngkah kadua tina prosés pangujian dimimitian. Dina baptisan Kristus, prosés misahkeun Israil baheula dimimitian, sabab harita Kristus milih murid-murid anu kahiji, anu jadi dasar Bait Allah Kristen anu keur Anjeunna ngadegkeun dina sajarah éta.

Dina awal palayanan Kristus salila tilu satengah taun, Anjeunna nyucikeun Bait Allah, anu ku Anjeunna disebut “Imah Rama-Na,” sarta dina ahir palayanan-Na, nalika Anjeunna nyucikeun Bait Allah pikeun kadua kalina jeung panungtunganana, pangandika-Na nya éta, “imah maranéh ditinggalkeun ka maranéh dina kaayaan suwung.” Umat pajangjian saméméhna geus kaliwatan,

sarta umat pajangjian anyar-Na ditegakeun jadi “Bait-Na”. Dina hukum Minggu, struktur korporat garéja Seventh-day Adventist bakal jadi suwung.

“Jurubiantara nyarios, ‘Kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu gedé; sarta bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Jeung anjeunna ngajerit kalayan tarik ku sora anu kuat, pokna, Babul anu agung geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi padumukan sétan-sétan’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh pesen anu sarua jeung anu dipasihkeun ku malaikat kadua. Babul geus rubuh, ‘sabab manéhna geus nyieun sagala bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur?—Pangajaran-pangajaran palsu. Manéhna geus mikeun ka dunya hiji Sabat palsu ngagantikeun Sabat tina parentah kaopat, sarta geus ngulang deui kabohongan anu pangheulana dicaritakeun ku Iblis ka Hawa di Éden—kalanggengan jiwa anu alamiah. Loba kasalahan séjén anu sarupa geus disebarkeunana ka mana-mana, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi ajaran’ (Mateus 15:9).”

“Wanci Isa ngamimitian palayanan umum-Na, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina panistaan nu ngahinakeun kasucianana. Di antara lampah-lampah panungtungan dina palayanan-Na nyaéta panyucian Bait Allah nu kadua kalina. Kitu deui, dina pagawéan panungtungan pikeun mapagahan dunya, dua panggero nu béda ditepikeun ka garéja-garéja. Amanat malaikat kadua nyaéta, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh, eta kota anu gedé, sabab manéhna geus nyieun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Jeung dina patinggorengna amanat malaikat katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nu ngandika, ‘Kaluarlah ti dinya, umat Kami, supaya maraneh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maraneh ulah narima bala-balana. Sabab dosa-dosana geus nepi ka langit, sarta Allah geus nginget kajahatan-jahatanana’ (Wahyu 18:4, 5).” Review and Herald, 6 Désémber 1892.

Panyucian Bait Allah anu kahiji sajalan jeung sora kahiji dina Wahyu pasal dalapan welas, sarta sora anu kadua téh nyaéta panyaur tarik anu nyaur domba Allah anu séjén supaya kaluar ti Babul. Ayat hiji nepi ka tilu kacumponan nalika gedong-gedong gedé Kota New York diruntuhkeun. Éta kajadian dina tanggal 11 Séptémber 2001, sarta panyucian Bait Allah anu kahiji, atawa nu kahiji tina dua panggero ka garéja-garéja, dipasihkeun. Panggero anu kahiji dimimitian dina waktu baptisan Kristus, nalika Roh Suci turun ti sawarga sarta ujian pikeun Israil baheula dimimitian. Dina 11 Agustus 1840, panyucian Bait Allah anu kahiji, atawa nu kahiji tina dua panggero ka garéja-garéja, dipasihkeun ka gerakan Millerite.

Dina mangsa éta, hujan pungkasan jeung panyegelan saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung, sajalan jeung adegan-adegan panungtungan tina Pangadilan Panalungtikan. Dina adegan-adegan panungtungan éta, pagawean Kristus digambarkeun minangka ngahapus dosa-dosa jalma-jalma satia tina kitab dosa, atawa ngahapus ngaran-ngaran urang Kristen anu ngaku tina kitab kahirupan. Mangsa waktu éta nya éta mangsa pancuran hujan pungkasan, sabab Allah ngan bakal ngucurkeun Roh Suci tanpa ukuran lamun gereja geus murni. Dina hukum poé Minggu, pangcurahan Roh Suci bakal tanpa ukuran.

“Ari maraneh nu keur dipigawe ku maraneh, dulur-dulur, dina padamelan agung persiapanan ieu? Jalma-jalma anu ngahijikeun diri jeung dunya keur narima wangun dunya sarta keur nyiapkeun diri pikeun tanda sato galak. Jalma-jalma anu henteu percaya ka diri sorangan, anu

ngarendahkeun diri di payuneun Allah sarta nyucikeun jiwana ku taat kana bebeneran, maranéhna ieu keur narima wangun sawarga sarta keur nyiapkeun diri pikeun segel Allah dina tarangna. Lamun parentah éta geus kaluar sarta cap éta geus dipatrikeun, tabiat maranéhna bakal tetep murni jeung tanpa cacad salamina.” Testimonies, jilid 5, 216.

“Padamelan Roh Suci téh pikeun ngayakinkeun dunya ngeunaan dosa, ngeunaan kabeneran, jeung ngeunaan pangadilan. Dunya ngan bisa dipapatahan ku ningali jalma-jalma anu percaya kana kayaktian disucikeun ku kayaktian, hirup nurut kana asas-asas anu luhur jeung suci, bari nembongkeun kalayan écés tur mulya garis pamisah antara jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung jalma-jalma anu nginjak-injak éta parentah handapeun sukuna. Pangudusan ku Roh nandaan bédana antara jalma-jalma anu miboga meterai Allah jeung jalma-jalma anu ngajaga poé reureuh palsu. Nalika ujian datang, bakal katémbong kalayan écés naon éta tanda sato galak. Éta téh miara poé Minggu. Jalma-jalma anu sanggeus ngadangu kayaktian, terus waé nganggep poé ieu suci, mawa cap jalma dosa, anu nyangka rék ngarobah waktu jeung hukum.” Bible Training School, December 1, 1903.

Yesaya nandakeun “poé angin ti wétan,” anu ku anjeunna ogé dingaranan “angin nu kasar,” anu dipaparin cékélan (ditahan), minangka titik nalika “pangukuran” dimimitian.

Dina ukuranana, nalika eta mimiti mekar, maneh bakal ngabantah jeung eta; Mantenna nahan angin-Na anu kasar dina poe angin wetan. Ku sabab kitu, kalaliman Yakub bakal diberesihan; jeung ieu sakumna buahna, nya eta ngaleungitkeun dosana; nalika manehna ngajadikeun sakabeh batu altar lir batu kapur anu dipiceun nepi ka remuk, rungkun-rungkun karamat jeung arca-arca moal nangtung deui. Sanajan kitu kota anu dibenteng bakal jadi sepi, jeung tempat padumukan bakal ditilar, sarta diteundeun lir padang gurun; di dinya anak sapi bakal ngangon, di dinya manehna bakal ngagolér, jeung ngadahar dahan-dahanana. Lamun dahan-dahanana geus garing, eta bakal dipatahkeun; awewe-awewe datang, tuluy ngaduruk eta; sabab ieu téh hiji bangsa anu teu boga pangarti; ku sabab kitu Mantenna anu ngajadikeun maranehna moal mikawelas ka maranehna, jeung Mantenna anu ngawangun maranehna moal mintonkeun kanyaah ka maranehna. Jeung bakal kajadian dina poe eta, yen Pangeran bakal ngagebug ti saluran walungan nepi ka walungan Mesir, jeung maraneh bakal dikumpulkeun hiji-hiji, he eh anak-anak Israil. Jeung bakal kajadian dina poe eta, yen tarompet anu agung bakal ditiup, jeung maranehna anu geus rek binasa di tanah Asyur, jeung anu dibuang ka tanah Mesir, bakal datang sarta nyembah ka PANGERAN di gunung suci di Yerusalem. Yesaya 27:6–13.

“Angin ti wetan” téh nyaéta kakawasaan anu ngalelepkeun “kapal-kapal Tarsis” sarta mawa panghukuman ka palacur Tirus. “Angin ti wetan” téh nyaéta kakawasaan anu nyababkeun para raja jadi kasieunan. “Angin ti wetan” téh anu mawa pageblug “blasting” ka Mesir, anu ngahasilkeun tujuh taun kalaparan, nalika Yusuf jeung Firaun mawa sakuliah dunya (Mesir) kana kaabdan, sarta “angin ti wetan” ogé anu mawa “belalang” anu ngahakan nepi ka béak sagalana dina mangsa pangluputan ti Mesir. Islam nyaéta “angin ti wetan.”

Gerakan-gerakan reformasi dina nubuat Kitab Suci netepkeun yén unggal gerakan reformasi miboga téma hususna sorangan. Téma gerakan reformasi saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta Islam. Dina tanggal 11 Séptémber 2001, Islam tina Cilaka katilu nyerang sato galak bumi, sarta

George W. Bush, “anu kadua”, geuwat masangkeun pangwates kana “angin wétan.” Dina kajadian éta, sakumaha dicatet ku Sister White, nalika gedong-gedong badag Kota New York diruntuhkeun, Wahyu dalapan welas, ayat hiji nepi ka tilu, kacumponan. Tilu ayat éta ngawakilan sora kahiji tina dua sora dina Wahyu pasal dalapan welas. Sora anu kadua aya dina ayat opat, sarta éta nandakeun panggero kaluar ti Babul, anu dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat. Islam tina cilaka katilu ditahan ku opat malaikat dina Wahyu pasal tujuh, nalika saratus opat puluh opat rébu diségel.

“PANGERAN Allah téh Allah nu timburu, nanging Mantenna kacida sabarna ka dosa jeung palanggaran umat-Na dina ieu generasi. Lamun umat Allah leumpang dina piwuruk-Na, padamelan Allah tangtu geus maju, talatah-talahat bebeneran tangtu geus dibawa ka sakumna bangsa anu nyicingan beungeut sakuliah bumi. Lamun umat Allah geus percaya ka Mantenna jeung jadi palaku firman-Na, lamun maranéhna geus ngajaga parentah-parentah-Na, malaikat éta moal sumping hiber ngaliwatan langit mawa talatah ka opat malaikat anu kudu ngaleupaskeun angin-angin, supaya niup ka bumi, bari sasauran, Tahan, tahan opat angin éta sangkan ulah niup ka bumi nepi ka Kami geus nyégel para abdi Allah dina tarang maranéhna. Tapi ku sabab umat téh henteu nurut, henteu nyaho sukur, henteu suci, saperti Israil baheula, mangsa dipanjangkeun supaya sakumna jalma bisa ngadangu talatah pamungkas ngeunaan rahmat anu diproklamasikeun ku sora anu tarik. Padamelan PANGERAN geus kahalangan, mangsa panyégelan ditunda. Loba anu can ngadangu bebeneran. Tapi PANGERAN bakal maparin ka maranéhna kasempetan pikeun ngadangu jeung tobat, sarta padamelan agung Allah bakal terus maju.” Manuscript Releases, jilid 15, 292.

Jalma-jalma anu dipasihan meterai, dipasihan meterai saméméh hukum Minggu, sabab dunya ngan ukur bisa dipapatahan, ku kituna ogé disaur kaluar ti Babul, ku ningali lalaki jeung awéwé dina krisis hukum Minggu anu miboga meterai Allah. Pameteraian saratus opat puluh opat rébu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, tapi mangsa pameteraian éta katunda.

Sakabéh nabi keur nyarita ka turunan panungtung, sarta ieu petikan langsung ditujulkeun ka turunan panungtung. Dina turunan panungtung ieu umat Allah henteu “leumpang dina pituduh-Na,” sarta ku sabab éta mangsa panyegelan kahalang jeung kasorang. Ieu kasorang jeung kahalang ku sato galak ti jurang nu taya dasarna dina Wahyu pasal sabelas, anu maehan dua nabi éta. Éta sato galak dina mangsa Révolusi Perancis nya éta ateisme, sarta éta jadi pralambang gerakan ateistis anu diasupkeun ku maranéhna anu ngenalkeun “woke-ism,” anu ayeuna keur nyanghareupan dunya, kana gerakan Future for America, tuluy Future for America eureun leumpang dina pituduh Allah sarta ngantep pangaruh ti jalma-jalma anu ngamajukeun agenda homoseksual modéren maranéhna, babarengan jeung nu séjén anu ngamajukeun panangtuan waktu, pikeun ngahalangan mangsa panyegelan.

“Loba hal anu geus dipidangkeun ka sim kuring ngadesek kana pikiran sim kuring, nepi ka sim kuring ampir teu nyaho kumaha ngedalkeunana. Sanajan kitu, sim kuring teu bisa cicing waé. Gusti ambek ka jalma-jalma anu ngadegkeun dirina sorangan pikeun maréntah sasama manusa, sarta pikeun ngalaksanakeun rarancang anu geus dihukum ku Roh Suci. Sim kuring leuwih reuwas tibatan anu tiasa ku sim kuring diungkabkeun ku sabab anjeun gagal nganyahokeun yén Allah teu kungsi ngadegkeun jalma-jalma ieu. Tatanan anyar ieu kuduna ngageumpeurkeun

anjeun, sabab éta henteu meunang pangrojong ti sawarga.”

“Haté alam henteu pantes mawa prinsip-prinsipna sorangan anu geus kacemar jeung ngarusak kana padamelan Allah. Teu meunang aya nu nyumputkeun prinsip-prinsip iman urang. Amanat malaikat katilu kudu diproklamasikeun ku umat Allah. Eta kudu ngagedéan nepi ka jadi panyaur tarik. Gusti gaduh waktos anu geus ditangtukeun nalika Anjeunna bakal ngaréngsékeun padamelan éta; tapi iraha waktuna éta? Lamun bebeneran anu kudu diproklamasikeun pikeun poe-poe panungtung ieu geus sumebar jadi kasaksian ka sakumna bangsa, harita ahirna bakal datang. Lamun kakawasaan Iblis bisa asup ka jero Bait Allah pisan, sarta ngatur sagala perkara sakahayangna, mangka mangsa persiapan bakal dipanjangkeun.

“Teu rusiah tina rupa-rupa gerak anu dilakukeun pikeun nentang jalma-jalma anu diutus ku Allah mawa amanat berkah pikeun umat-Na. Jalma-jalma ieu dipikangéwa. Jalma-jalma éta jeung amanat Allah dihina, sakumaha sajatina Kristus sorangan dipikangéwa jeung dihina dina katangan-Na anu kahiji. Jalma-jalma anu nyekel kalungguhan tanggung jawab geus némbongkeun pisan sipat-sipat anu geus dinyatakeun ku Iblis. Maranéhna geus narékahan pikeun ngawasa pikiran, pikeun mawa nalar jeung bakat jalma-jalma kana kakawasaan manusa. Geus aya usaha pikeun nempatkeun hamba-hamba Allah dina pangawasan jalma-jalma anu henteu miboga pangaweruh jeung hikmah ti Allah, atawa pangalaman dina pituduh Roh Suci. Prinsip-prinsip geus dilahirkeun anu saenyana moal kungsi meunang ningali cahaya poé. Anak haram éta saenyana kudu geus dicekek pas manéhna ngambekan napas hirupna anu pangheulana. Jalma-jalma anu kawates geus perang ngalawan Allah jeung bebeneran sarta para utusan pilihan PANGERAN, ngalawan jeung ngahalangan maranéhna ku sagala cara anu wani ku maranéhna dipaké. Mangga pertimbangkeun kahadéan naon anu timbul tina hikmah jeung rarancang jalma-jalma anu geus ngaremeuhkeun amanat-amanat Allah, sarta, saperti para ahli Taurat jeung urang Parisi, geus ngahina pisan jalma-jalma anu dipaké ku Allah pikeun nepikeun cahaya jeung bebeneran anu diperlukeun ku umat-Na.” The 1888 Materials, 1525.

Wanci panyegelan anu mimiti dina 11 Séptémber 2001, kagangu sabab para wakil Sétan diidinan asup ka jero “bait Allah sorangan.” Perkara anu kudu katingali di dieu nyaéta yén ti taun 1798 nepi ka 1844, bait Millerit didirikeun, sarta dina 22 Oktober 1844, utusan perjangjian téh ujug-ujug sumping ka bait-Na. Bait jeung pasukan téh geus dipapagarkeun ku kapapaan salila sarébu dua ratus genep puluh taun, sarta nalika kapapaan nampa tatu mautna, Kristus mimiti ngalaksanakeun padamelan ngadegkeun bait Millerit, sarta lambang bait éta nyaéta angka opat puluh genep, dumasar kana sababaraha saksi.

Dina tanggal 11 Agustus 1840, malaikat tina Wahyu sapuluh turun, sarta panghukuman kana Protestantisme mimiti. Sajarah éta kaulang deui nepi ka unggal jéntréna.

Dina Kitab Suci, “angin ti wétan” anu ngalelepkeun kapal-kapal Tarsis, ngagulingkeun kota gedé Tirus éta, sarta nyababkeun para raja jeung padagang tilu kali sasauran, “cilaka, cilaka” (aduh, aduh). Nanging dina petikan Yesaya anu keur urang tinimbangan, poé “angin ti wétan” téh nyaéta poé nalika Allah “nahan angin-Na anu kasar.” Dina petikan ieu “angin ti wétan” téh ditahan sangkan henteu ngahalangan pagawean malaikat katilu; hiji pagawean anu diréngsékeun dina

mangsa hujan panungtungan. Dina petikan ieu, perkara “angin ti wétan” anu keur ditahan téh nangtukeun hujan panungtungan, pagawean malaikat katilu, jeung ngumpulkeun kaluar anak-anak Allah anu séjén di Babul. Dina jangka waktu éta, opat malaikat keur nahan opat angin, dina mangsa pamegelan saratus opat puluh opat rébu.

Sarta sanggeus éta kuring ningali opat malaikat nangtung di opat juru bumi, nyekel opat angin bumi, supaya angin ulah niup ka bumi, atawa ka laut, atawa kana hiji tangkal ogé. Jeung kuring ningali malaikat séjén naék ti beulah wétan, nyekel meterai Allah anu hirup; sarta manéhna ngagorowok ku sora tarik ka opat malaikat anu dipaparin kawasa pikeun ngaruksak bumi jeung laut, saurna, “Ulah ngaruksak bumi, atawa laut, atawa tatangkalan, nepi ka kami geus mere meterai dina tarang para abdi Allah urang.” Wahyu 7:1–3.

Ditahanna “angin ti wetan,” ditahanana “bangsa-bangsa anu ambek,” jeung ditahanana “opat angin,” kabéhanana lumangsung dina mangsa hujan panungtung, sabab dina mangsa hujan panungtung éta meterai Allah diteundeun ka umat-Na. Opat angin anu keur ditahan ku opat malaikat téh mangrupikeun lambang Islam.

“Malaikat keur nahan opat angin, anu dilambangkeun minangka kuda ngamuk nu hayang leupas sarta ngagubrag nyéred ka sakuliah beungeut bumi, mawa karuksakan jeung maot dina jalanna.

“Naha urang rék tetep saré di sisi pisan tina dunya langgeng? Naha urang kudu tumpul, tiis, jeung paéh? Aduh, mugi di jemaat-jemaat urang aya Roh jeung napas Allah anu dihembuskeun ka umat-Na, supaya maranéhna nangtung dina suku maranéhna sarta hirup. Urang perlu ningali yén jalanna heureut, jeung gapurana sesek. Tapi nalika urang ngaliwatan gapura anu sesek éta, kalembaranana taya wates.” Manuscript Releases, jilid 20, 217.

Urang bakal mertimbangkeun deui kanyataan-kanyataan ieu dina artikel salajengna, sabab nya éta “dina mangsa raja-raja ieu”, anu digambarkeun ku karajaan ka dalapan dina nubuat Alkitab, anu “asalna tina tujuh” karajaan, yén Allah ngadegkeun hiji Karajaan anu langgeng.

Jeung dina mangsa raja-raja ieu, Allah sawarga baris ngadegkeun hiji karajaan, anu moal kungsi dibinasakeun; jeung eta karajaan moal dipasrahkeun ka bangsa sejen, tapi bakal ngarempag nepi ka musnah sakabéh karajaan ieu, sarta eta bakal nangtung salalanggengna. Ku sabab maneh nempo yen eta batu dipotong kaluar tina gunung lain ku leungeun, sarta yen eta ngarempag nepi ka remuk beusi, tambaga, taneuh liat, pérak, jeung emas; Allah anu agung geus nganyatakeun ka raja naon anu bakal kajadian sanggeus ieu: jeung eta impian téh pasti, sarta tafsirna téh yakin. Daniel 2:44, 45.